

DR Vokalensemblets sommerkoncert **Ud i det grønne**

DR Vokalensemblet

Sopran

Anna Miilmann
Christine Nonbo Andersen
Nina Fischer
Klaudia Kidon
Malene Nordtorp

Alt

Rikke Lender
Hanna-Maria Strand
Anna Caroline Olesen
Linnéa Lomholt
Maria Erlansson

Tenor

Adam Riis
Emil Lykke
Nils Greenhow
Kristoffer Appel

Bas

Lauritz Jakob Thomsen
Jakob Soelberg Miskow
Daniel Åberg
Johan Karlström
David McCune

Martina Batič

Dirigent

Celine Haastrup

Scenevært

Trinitatis Kirke, København

Fredag 21. juni 2024 kl. 19.30

Lørdag 22. juni 2024 kl. 16.00

Fredagskoncerten sendes direkte i
P2 Koncerten og kan også høres i DR Lyd.

drvokalensemblet.dk
facebook.com/vokalensembletDR

Kære publikum

DR Vokalensemblet og chefdirigent Martina Batič afslutter sæsonen med en tur ud i det grønne – en musikalsk sommerhilsen med ønsket om en god sommer til alle.

På gensyn i næste sæson.
DR Vokalensemblet

Billeder fra DR Vokalensemblets sommerturné 2023. Foto: Christian Larsen

Program

Af Sechs Lieder (op. 59; 1837–43)

Felix Mendelssohn (1809–47)

- **Im Grünen**
- **Abschied vom Walde**

Af Gartenlieder (op. 3; 1847)

Fanny Mendelssohn (1805–47)

- **Hörst du nicht die Bäume rauschen**
- **Abendlich schön rauscht der Wald**

•

Nachtreigen (1829)

Fanny Mendelssohn

•

Sommarpsalm

Nils Lindberg (1933–2022)

Sommarafton (1959)

Ingvar Lidholm (1921–2017)

•

Two songs to be sung of a summer night on the water (1917)

Midsummer Song (1910)

Frederick Delius (1862–1934)

Solist: Nils Greenhow, tenor

•

Af Choral Dances from 'Gloriana' (1954)

Benjamin Britten (1913–76)

- **Country girls**
- **Rustics and fishermen**
- **These tokens of our love receiving**

•

Af 6 Choral Folksongs (op. 36; 1917)

Gustav Holst (1874–1934)

• **I Love My Love**

Af Chants d'Auvergne

Joseph Canteloube (1879–1957)

• **Baïlèro**

Solister: Christine Nonbo Andersen, sopran; Adam Riis, tenor

The sailor and young Nancy (arr. 1949)

Engelsk 'seasong', arr. Ernest John Moeran (1894–1950)

Af 5 English Folksongs

Ralph Vaughan Williams (1872–1958)

• **The dark-eyed sailor**

Bobby Shaftoe (arr. 1975)

Engelsk 'seasong', arr. David Willcocks (1919–2015)

Varighed ca. 1 time

Den slovenske dirigent **Martina Batič** tiltrådte sidste år som chefdirigent for DR Vokalensemblet, og hun er vildt begejstret for korets sangere: "Hoved, krop og hjerte er forbundet af et fælles åndedræt. Jeg er simpelthen forbløffet over den homogene lyd, de kan skabe sammen."

Martina Batič er uddannet i Ljubljana og München, og hun har også studeret hos den svenske kormester Eric Ericson. Inden hun kom til DR Vokalensemblet, var hun chefdirigent for

det Franske Radiokor, og hun har arbejdet med flere andre af verdens førende kor, f.eks. Det Norske Solistkor, RIAS Kammerkor i Berlin og Bayerns Radiokor.

I foråret indspillede Martina Batič sit første album med DR Vokalensemblet: Det indeholder musik fra Danmark og Slovenien, nemlig værker fra det 20. århundrede af Else Marie Pade og Uroš Krek. Albummet udkommer i efteråret 2024.

Foto: Agnete Schlichtkrull

Foto: Agnete Schlichtkrull

DR Vokalensemblet er DR's internationalt anerkendte kammerkor, hvis repertoire spænder helt fra middelaldermusik over barok og romantik til danske sange og helt nyskrevne værker.

Både store danske og europæiske komponister har skrevet musik specielt til DR Vokalensemblet, som er kendt for sin rene, nordiske klang. Flere af korets udgivelser har modtaget internationale priser og udmærkelser, bl.a. to amerikanske Grammy-nomineringer.

SES VI TIL...

**DR Vokalensemblet
& Bruckner 200 år**

Martina Batič
dirigent
**Søren Christian
Vestergaard**
orgel

Trinitatis Kirke, København
4. september 2024

DR Vokalensemblets seneste album er 'Lux Aeterna' med værker af Ligeti og Kodály, der er blevet modtaget med begejstring af anmeldere i ind- og udland. "An absolutely outstanding disc of wonderful music. Urgently recommended", skrev amerikanske Fanfare Magazine.

En af DR Vokalensemblets vigtige opgaver er at bringe kormusik og fællessang ud i alle dele af Danmark. Det sker hver sæson ved koncerter i små og store danske kirker og koncertsale, ved workshops og koncerter med lokale amatørkor.

DR Vokalensemblet turnerer også hyppigt i udlandet og var sidste efterår i USA for at genbesøge Institute of Sacred Music, Yale University, hvor ensemblet gav flere koncerter.

DR Vokalensemblets sommerkoncert

Felix Mendelssohn og Fanny Mendelssohn

"Den mest naturlige musik er, når fire mennesker spadserer i skoven og synger, mens de bærer musikken med sig og i sig".

Som ægte romantiker havde Felix Mendelssohn en vision om, at musik og natur var gjort af samme stof og derfor kunne smelte sammen. I 1839 overtalte han et amatørkor til at prøve at synge nogle af hans korsange ude i skoven. Musikken lød da også meget bedre end ved den indendørs prøve, fortalte han:

"Hvor skønt klang sangen dér, og hvor let trillede sopranstemmerne i luften, da de stillede sig mellem træerne og sang mit stykke. Det var så fortryllende i skovstilheden, at jeg næsten fik tårer i øjnene. Det klang som den rene poesi."

Felix Mendelssohn gav sin samling med korsange opus 59 undertitlen 'At synge i det fri'. Som det passer sig for musik, beregnet til udendørs brug, virker de umiddelbart besnærede enkle, men de er udformet med den største kunstneriske præcision. Samlingen blev uhyre populær, og ikke mindst sangen **Abschied vom Walde** med dens folkeviseagtige melodi og hyldet til den skønne, grønne skov.

Hans storesøster Fanny Mendelssohn var ligesom Felix genialt begavet som komponist og musiker. Deres liv var tæt forbundne – og tragisk døde de begge af slagtilfælde med få måneders mellemrum, da de var omkring 40 år.

I modsætning til sin bror fik Fanny Mendelssohn ikke fuld mulighed for at udfolde sin kunst. Uagtet hendes talent syntes hendes far ikke, at musik burde være andet end en hobby for hende, og lillebror Felix mente i hvert fald, at hun ikke burde udgive sin kompositioner. "Det vil forstyrre hende i de hjemlige pligter", mente han.

På den måde er Fanny Mendelssohn et tydeligt eksempel på en kvindelig kunstner, der blev holdt nede af sociale konventioner. Det har ændret sig i dag, og siden 1980'erne har der været stærk interesse for hendes musik – og der er meget af den, for hun komponerede over 400 stykker.

Nachtreigen er en elegant vekselsang mellem korets dame- og herrestemmer, som lavede hun i samarbejde med sin mand, maleren og digteren Wilhelm Hensel. Han opmuntrede hende til at få udgivet sine værker, hvad der også lykkedes til sidst. Samlingen **Gartenlieder** (Havesange) udkom i 1847, samme år som hun døde.

Nils Lindberg og Ingvar Lidholm

I Sverige er de lyse nætter endnu lysere end i Danmark, så måske er det derfor, svenske sommersange tit blander sig i danske sommerkoncerter? Komponisten og musikeren Nils Lindberg, der døde for to år siden, var en institution i svensk musikliv, dels fordi han fusionerede jazz og klassisk, og dels fordi han ligesom sin berømte jazzkollega Jan Johansson arbejdede med svensk folkemusik. Hans korsang **Sommarpsalm** har tekst af Harry Martinson og stammer fra suiten 'Lys og mørke'.

Den anden svenske sang, **Sommarafton**, er mere modernistisk musik af Ingvar Lidholm. Den stammer fra et værk med tekster af August Strindberg. Ingvar Lidholm forvandler første del af Strindbergs kortfattede vers til et psykedelisk udtryk for sommernætternes lysspil, hvor døgnets sædvanlige cyklus forsvinder. Pointen er bitter: Når det bliver sensommer, er magien væk og skoven tavs, fuglesangen forbi.

Frederick Delius

Den engelske komponist Frederick Delius var meget uortodoks, og det førte ham til nogle meget originale musikalske udtryk. De to korsange **Two songs to be sung of a summer night on the water** er svømmende, drømmende musik uden ord. De er fra 1917 og er faktisk noget af den første kormusik i verden, hvor sangerne kun skal synge uuuh, aaah og lalala. I den anden af de to sange tilføjer Delius en glad tenorsolo – hvis melodi minder ret meget om børnesangen 'Bamses fødselsdag', men det må helt klart være et tilfælde!

Også **Midsummer Song** synges på "lalala" i meget af stykket, men her skal det forstås som en slags folkemusik, der akkompagnerer de unge, der er taget ud i den lyse sommerskov for at danse, synge og kysse.

Benjamin Britten

De tre små 'kordanse' af Britten stammer fra hans opera 'Gloriana', som blev opført i anledning af dronning Elizabeth II's kroning i 1953. Operaen handler meget passende om den foregående dronning Elizabeth og er derfor fuld af musikalske referencer til hendes samtid i 1500-tallet.

'Gloriana' blev udsat for hård kritik, som Britten tog sig meget nær. For at redde noget af musikken, lavede han diverse uddrag af operaen, bl.a. et sæt **Choral Dances**, der stammer fra operaens 2. akt, hvor de indgår i en folkelig optræden med sang og dans for majestæten.

Gustav Holst og Joseph Canteloube

Koncerten fortsætter med folkesange i kunstfærdige arrangementer. Den engelske komponist Gustav Holst lavede i 1916 et arrangement af en folkemelodi fra Cornwall, som var blevet tilføjet kærlighedsversene **I love my love**. Takket være Holsts smukke arrangementer for både kor og for blæserorkester blev sangen etableret som en 'ny' folkesang efter denne kunstneriske forvandling.

Det samme skete for den franske hyrdesang **Bailero**, der blev indsamlet i Auvergne af komponisten Joseph Canteloube og brugt i hans samling 'Chants d'Auvergne' for sopran og orkester. Den længselsfulde sang blev så populær, at Canteloube også lavede dette a cappella-arrangement. Her er der to hyrdesolister, en sopran og en tenor, der kalder på hinanden i bjerglandskabet.

Tre sømandssange

Koncerten slutter med tre engelske sømandssange. **The sailor and young Nancy** er underfundigt arrangeret af E.J. Moeran og fortæller om en sømand, der forlader sin kæreste for at sejle til Indien – men lover, at hvis han kommer tilbage, skal han nok gifte sig med hende...

Og det er netop hvad der sker i **The dark-eyed sailor** af Vaughan Williams, hvor en sømand vender hjem og genfinder sin forlovede, der troede, han var gået ned med sit skib. Den slags historier giver håb for andre, som man hører i sangen **Bobby Shaftoe** om en flot sømand, mange længes efter vil vende tilbage!

Jens Cornelius

Celine Haastrup er en af de faste værter i P2 Koncerten, hvor hun bl.a. præsenterer DR Symfoniorkestrets Torsdagskoncerter for radiolytterne og efterhånden er blevet fast scenevært ved DR Vokalensemblets koncerter. Celine er desuden redaktør for en række af P2's programmer. Hendes hjerte banker også varmt for jazzen, og hun var i sin tid med til at starte kanalen P8 Jazz.

Tekster

Felix Mendelssohn: **Im Grünen (I det grønne)**

Tekst Wilhelmina Christiane von Chézy; oversættelse: Christina Blangstrup Dahl

*Im Grün erwacht der frische Mut,
wenn blau der Himmel blickt.
Im Grünen da geht alles gut,
was je das Herz bedrückt.*

*Was such'st der Mauern engen Raum,
du töricht' Menschenkind?
Komm, fühl' hier unter'm grünen Baum,
wie süß die Lüfte sind.*

*Wie holde Kindlein spielt um dich
ihr Odem wunderlieb,
und nimmt all' deinen Gram mit sich,
du weißt nicht wo er blieb.*

I det grønne vågner det friske mod,
når himlen hvælver blåt.
I det grønne der bliver alting godt,
som tyngtet hjertet har.

Hvorfor søger du det smalle kammers vægge,
du tåbelige menneskebarn?
Kom, mærk her under det grønne træ,
hvor frydefuld luften er.

Som dejlige småbørn smyger sig omkring dig
dens underfulde ånde,
og tager al din sorg med sig,
du ved ikke hvor den blev af.

Felix Mendelssohn:

Abschied vom Walde (Afsked med skoven)

Tekst: Joseph von Eichendorff; oversættelse: Christina Blangstrup Dahl

O Täler weit, o Höhen,
o schöner grüner Wald,
du meiner Lust und Wehen
andächt'ger Aufenthalt!
Da draußen, stets betrogen,
saus't die geschäft'ge Welt;
schlag' noch einmal die Bogen
um mich, du grünes Zelt!

Wenn es beginnt zu tagen,
Die Erde dampft und blinkt,
Die Vögel lustig schlagen,
Daß dir dein Herz erklingt:
Da mag vergehn, verwehen
Das trübe Erdenleid,
Da sollst du auferstehen
In junger Herrlichkeit!

Im Walde steht geschrieben
ein stilles ernstes Wort
vom rechten Tun und Lieben,
und was des Menschen Hort.
Ich habe treu gelesen
die Worte, schlicht und wahr,
und durch mein ganzes Wesen
ward's unaussprechlich klar.

Bald werd' ich dich verlassen,
fremd in die Fremde geh'n,
auf buntbewegten Gassen
des lebens Schauspiel seh'n.
Und mitten in dem Leben
wird deines Ernst's Gewalt
mich Einsamen erheben,
so wird mein Herz nicht alt.

O dale vide, o bakker,
o smukke grønne skov,
du min lyst og længsels
fromme tilflugtssted!
Derude, stedse bedraget,
den travle verden haster;
slå nok engang hvælvingen
omkring mig, du grønne telt!

Når dagen begynder at dæmre,
Damber og funkler jorden,
Fuglene kvadrer lystigt,
Så dit hjerte klinger med:
Den tunge jordiske lidelse
kan forgå, blæse bort,
Da skal du igen opstå
I spæde herlighed!

I skoven står skrevet
et stille, alvorligt ord
om rette dåd og kærlighed,
og menneskets helle.
Jeg har i troskab læst
ordene, enkle og sande,
og gennem mit hele væsen
blev det usigeligt klart.

Snart vil jeg dig forlade,
som fremmed udi det fremmede drage,
på farverige gader
se livets skuespil.
Og midt i livet
vil din alvors kraft
mit ensomme jeg opløfte,
så ældes ej mit hjerte.

Fanny Mendelssohn:

Hörst du nicht die Bäume rauschen (Hører du ej træerne suse)

Tekst: Joseph von Eichendorff; oversættelse: Christina Blangstrup Dahl

*Hörst du nicht die Bäume rauschen,
draußen durch die stille Rund?
Lockt dich's nicht, hinab zu lauschen
von dem Söller in den Grund,
Wo die vielen Bäche gehen
wunderbar im Mondenschein
und die stillen Burgen sehen
in den Fluß vom hohen Stein.*

*Kennst du noch die süßen Lieder
aus der alten schönen Zeit?
Sie erwachen alle wieder
nachts in Waldeseinsamkeit,
wenn die Bäume träumend lauschen
und der Flieder duftet schwül,
und im Fluß die Nixen rauschen,
komm herab, hier ist's so kühl.*

Hører du ej træerne suse,
derude gennem den stille kreds?
Frister det dig ikke til at lytte
fra loftskammeret til jorden ned,
Hvor de mange bække løber
underfuldt i måneskin
og de stille borge skuer
i floden ned fra højen sten.

Kender du endnu de søde sange
fra de gode gamle dage?
De vågner alle igen
om natten i skovens ensomhed,
når træerne drømmende lytter
og syrenen fugtigvarmt dufter,
og nøkkens døtre sig i floden bolttrer,
kom herved, her er det så svalt.

Fanny Mendelssohn:

Abendlich schön rauscht der Wald (Ved aftentide endnu suser skov)

Tekst: Joseph von Eichendorff; oversættelse: Christina Blangstrup Dahl

*Abendlich schon rauscht der Wald
aus den tiefen Gründen,
droben wird der Herr nun bald
an die Sterne zünden.
Wie so stille in den Schlünden,
abendlich nur rauscht der Wald.*

*Alles geht zu seiner Ruh,
Wie die Welt verbrause,
schauernd hört der Wanderer zu,
sehnt sich tief nach Hause.
Hier in Waldes grüner Klause,
Herz, geh' endlich auch zur Ruh!*

Ved aftentide endnu suser skoven
fra den dybe grund,
Herren snart deroppe
Stjernerne tænde vil.
Så stille er det i afgrunden,
Ved aftentide kun suser skoven.

Alt går til ro,
Hvor verden stilner,
gysende lytter vandreren,
længes inderligt hjem.
Her i skovens grønne afsides bo,
Hjerte, gå endelig også du til ro!

Fanny Mendelssohn:

Nachtreigen (Nattens runddans)

Tekst: Wilhelm Hensel; oversættelse: Christina Blangstrup Dahl

*Es rauschen die Bäume,
es wallen die Düfte
und zärtliche Lüfte
umfassen die Träume
mit bräutlichem Hauch.*

*Wir wandeln und wallen
in traurem Umringen,
wir wallen und singen,
und Echo tönt auch.*

*Beseligend Schallen
und Duften und Scheinen,
o heiliges Eien,
schließt dichter den Kreis, leis, leis.*

*Hallo, hallo,
so lustig schweift sich's
durch Grün und Nacht.
Frisch wie die Luft der Gedanken,
und froh mit dem singenden Vogel
wacht der Mensch,
entronnen der Schranke.
Wie's scheint und lacht.*

*Still! Still!
Nicht die heil'ge Feier stören
wollt mit dem lauten Ruf,
lasset singen uns und hören,
schaffen, wie Natur erschuf.
Leise, weise,
naht dem Kreise,
kommt!*

*Ja, wir kommen, überwunden
durch der Ruhe heil'ge Macht.*

*So bleibt friedlich uns verbunden,
denn euch hat der Gott gebracht.*

*Und gemeinsam sei empfunden,
was der einzelne gedacht.*

Træerne suser,
duftene svæver
og sarte briser
omfavner drømmene
med trolovelsens iling.

Vi vandrer og skrider frem
i vante omgivelser,
vi skrider frem og synger,
og ekkoet klinger med.

Velsignede klange
og dufte og skær,
O hellige Ene,
luk kredsen til, så blidt, så blidt.

Goddag, goddag,
Så lystigt strejfer det
gennem grønt og nat.
Frisk som luften er tanken,
og glad vågner mennesket
med den syngende fugl,
frisat fra alle lænker.
Hvor det stråler og ler.

Stille! Stille!
Forstyr ikke den hellige højtid
med det højlydte kald,
lad os synge og lytte,
skabe som naturen skabte.
Sagte, klogt,
Kom nærmere til cirklen,
kom!

Ja, vi kommer, overvundet
af hvilens hellige kraft.

Så forbliv fredeligt forbundet,
thi Gud har bragt jer hid.

Og tilsammen I skal mærke,
hvad den enkelte har tænkt.

Nils Lindberg:
Sommarpsalm

Tekst: Harry Martinson

*När solen stiger visar gläntan fram
den gröna sommarskogens gräs och blad.
Ett spel av soleld går från stam till stam
och fink och sylvia gör anden glad.*

*Rik återger naturen sinnets fröjd
och säger klart med blom och fågelljud
hur gräset är, hur fjärilen förnöjd
hos ängen gläds i lätt och härlig skrud.*

*Varenda blick på dessa ängars ljus
får svar av skimret som med vindens gång
beglitrar var sekund när trädens sus
församlar sig hos fåglarna till sång.*

Ingvar Lidholm:
Sommarafton

Tekst: August Strindberg

*Sommarafton, stillt i vinden,
ifrån bokars gröna ljus,
sol i ögat, sol på kinden...
hemåt till vårt murgrönshus...*

*Eftersommar, tyst i skogen,
fåglarne ej sjunga mer,
när som blomman först är mogen,
falla bladen på er ner.*

Frederick Delius:
Two songs to be sung of a summer night on the water

Værket har ingen regulær tekst.

Frederick Delius:

Midsummer Song (Midsommersang)

Tekst: Tysk tekst af R.S. Hoffmann, oversat til engelsk af komponisten;
oversættelse fra engelsk: Camilla Toldi Bugge

*On midsummer day
we'll dance and we'll play
And we'll wander and stray
through the woods.
We'll dance and we'll kiss
whilst it's youth, love and bliss
And the night is not far away,
heigh-ho!*

På midsommerdag
vil vi danse og lege,
vi vil vandre og strejfe
gennem skoven.
Vi vil danse og kysse
med ungdom, kærlighed og salighed,
for natten er ikke langt væk,
hej-ho!

Benjamin Britten:

Af Choral Dances from 'Gloriana'

Tekst: William Plomer; oversættelse: Camilla Toldi Bugge

Country girls

*Sweet flag and cuckoo flower
Cowslip and columbine,
Kingcups and sops-in-wine,
Flower-de-luce and calaminth,
Harebell and hyacinth,
Myrtle and bay and rosemary between,
Norfolk's own garlands for her Queen.*

Piger fra landet

Ensian og gøgeblomst
kodriver og akeleje,
engkabbelejer og æbleblomst,
liljer og mynte,
klokkeblomst og hyacinth,
myrter og laurbær og rosmarin iblandt,
Norfolks egen blomsterkrans til dronningen.

Rustics and fishermen

*From fen and meadow
In rushy baskets
They bring ensamples of all they grow.
In earthen dishes
Their deep-sea fishes;
Yearly fleeces,
Woven blankets;
New cream and junkets,
And rustic trinkets,
On wicker flasks,
Their country largesse
The best they know.*

Landfolk og fiskerfolk

Fra moser og enge
i vidjekurve
bringer de prøver af alt, hvad de dyrker.
I stentøjsfade
kommer dybhavsfisk;
Årets uldskind
og vævede tæpper;
Frisk fløde og fromager,
og landlige nips,
i vidjebundne flasker
kommer landets overflod,
det bedste, de ved.

These tokens of our love receiving

*These tokens of our love receiving
O take them, Princess great and dear.
From Norwich city you are leaving,
That you afar may feel us near.*

Modtag disse tegn

Modtag disse tegn på vores kærlighed,
O tag dem, store og kære fyrstinde,
Fra Norwich, som du nu forlader,
at du i frastand må føle os nær.

Joseph Canteloube: **Af Chants d'Auvergne**

Tekst: folkesang; oversættelse: Camilla Toldi Bugge

Bailèro

*Pastré, dè dèlāï l'aïo,
a gaïré dé boun tèn,
dio lou bailèro lèrô, lèrô,
lèrô, lèrô, bailèrô, lô!
È n'aï pa gaïré, è dio, tu,
bailèro lèrô.
Lèrô, lèrô, lèrô, lèrô, bailèrô, lô!*

*Pastré, lou prat faï flour,
li cal gorda toun troupèl,
dio lou bailèro lèrô, lèrô,
lèrô, lèrô, bailèrô, lô!
L'erb' es pu fin' ol prat d'oïçi,
bailèro lèrô.
Lèrô, lèrô, lèrô, lèrô, bailèrô, lô!*

*Pastré, couçi forai,
èn obal io lou bèl rîou,
dio lou bailèro lèrô, lèrô,
lèrô, lèrô, bailèrô, lô!
Espèromè, té baô çirca,
bailèro lèrô.
Lèrô, lèrô, lèrô, lèrô, bailèrô, lô!*

Bailèro

Hyrde, på flodens anden bred,
mon ikke du keder dig der?
Sig *bailèro lèrô, lèrô,
lèrô, lèrô, bailèrô, lô!*
Ah, det gør jeg, og sig du så
*bailèro lèrô.
Lèrô, lèrô, lèrô, lèrô, bailèrô, lô!*

Hyrde, engen står i flor,
der bør du passe din hjord,
Sig *bailèro lèrô, lèrô,
lèrô, lèrô, bailèrô, lô!*
Græsset er bedre på grønningen her,
*bailèro lèrô.
Lèrô, lèrô, lèrô, lèrô, bailèrô, lô!*

Hyrde, hvordan skal jeg klare det?
Derovre flyder jo den kønne flod.
Sig *bailèro lèrô, lèrô,
lèrô, lèrô, bailèrô, lô!*
Vent på mig, jeg kommer og henter dig.
*bailèro lèrô.
Lèrô, lèrô, lèrô, lèrô, bailèrô, lô!*

**På gensyn i næste sæson —
og mød os på Fyn allerede i august:**

**Ansgars Kirke, Odense
21. & 23. august 2024**

**Kerteminde Kirke
22. august 2024**

Arr. Ernest John Moeran:

The sailor and young Nancy (Sømanden og unge Nancy)

Tekst: engelsk 'season'; oversættelse: Camilla Toldi Bugge

*It was happy and delightful
one midsummer's morn,
When the fields and the meadows
they were covered in corn,
And the blackbirds and thrushes
sang on every green tree,
And the larks they sang melodious
at the dawn of the day.*

*Said the sailor to his true love,
"I am bound far away –
I am bound for the East Indies,
I no longer can stay.
I am bound for the East Indies
where the loud cannons roar –
I am going to leave my Nancy,
she's the girl I adore."*

*A ring from his finger
he then instantly drew,
Saying, "Take this, dearest Nancy,
and my heart shall go too."
And while he embraced her
tears from her eyes fell,
Saying, "May I go along with you?" –
"Oh no, my love, fare you well."*

*Said the sailor to his true love,
"I no longer can stay,
For our topsails are hoisted
and our anchor is weighed.
Our ship she lays awaiting
for the next flowing tide,
And if ever I return again
I will make you my bride."*

Det var så frydeligt og skønt
en midsommermorgen,
da marker og enge
stod dækket af strå,
og solsorter og drosler
sang i alle grønne træer
og lærkerne sang melodisk
i daggryet.

Sagde sømanden til sin elskede:
"Jeg må rejse langt bort,
jeg må rejse til Østindien,
jeg kan ikke blive mer'.
Jeg skal rejse til Østindien
hvor kanonerne tordner højt,
jeg må forlade min Nancy,
den pige, jeg elsker så højt."

En ring fra sin finger
drog han straks af
"Tag den, smukke Nancy,
og mit hjerte med den."
Og mens de omfavned',
faldt tårer på hendes kind,
"Må jeg ikke ta' med dig?"
"Nej, elskede, far vel."

Sagde sømanden til sin elskede:
"Jeg kan ikke blive mer',
for topsejlet er hejst
og ankret er oppe.
Skibet ligger og venter
på det næste tidevand,
og hvis jeg kommer hjem igen;
gør jeg dig til min brud."

Ralph Vaughan Williams:

Af 5 English Folksongs

Tekst: folkesang; oversættelse: Camilla Toldi Bugge

The dark-eyed sailor

*It was a comely young lady fair,
Was walking out for to take the air;
She met a sailor all on her way,
So I paid attention
to what they did say.*

Den mørkejede sømand

En smuk ung frøken så fin
vandred' ude for at trække luft;
Hun mødte en sømand på vejen,
Så jeg mærkede mig,
hvad de talte om.

*Said William, "Lady, why walk alone?
The night is coming and the day near gone."
She said, while tears from her eyes did fall,
"It's a dark-eyed sailor
that's proving my downfall.*

*"It's two long years since he left the land;
He took a gold ring from off my hand,
We broke the token, here's part with me,
And the other lies rolling
at the bottom of the sea."*

*Then half the ring did young William show,
She was distracted midst joy and woe.
"O welcome, William, I've lands and gold
For my dark-eyed sailor
so manly, true and bold."*

*Then in a village down by the sea,
They joined in wedlock and well agree.
So maids be true while your love's away,
For a cloudy morning
brings forth a shining day.*

William sagde: "Frøken, hvorfor så alene?
natten kommer og dagen er næsten borte."
Hun sagde, med tårer fra øjet,
"En mørkøjet sømand
bliver min ruin.

"Det er to lange år siden han rejste,
han tog en guldring fra min hånd,
vi delte den i to, her er min del,
og den anden ligger nu
på havets bund."

Så viste William den halve ring,
hun veksled' mellem glæde og sorg.
"Velkommen, William, jeg har jord og guld
til min mørkøjede sømand,
Så mandig, tro og huld."

Og nede i landsbyen ved havets bred
blev de viet som ægtefolk, og enes vel.
Så, piger, vær tro når jeres kæreste er væk,
for en skyet morgen
bringer soldagen frem.

Arr. David Willcocks:

Bobby Shaftoe

Tekst: skotsk folkesang; oversættelse: Camilla Toldi Bugge

*Bobby Shaftoe's gone to sea,
Silver buckles at his knee:
He'll come back and marry me,
Bonny Bobby Shaftoe!*

*Bobby Shaftoe's bright and fair,
Combing down his yellow hair;
He's my ain for evermar
Bonny Bobby Shaftoe.*

*Bobby Shaftoe's tall and slim,
always dress'd so neat and trim.
The ladies they all keek at him,
Bonny Bobby Shaftoe!*

*Bobby Shaftoe's gotten a bairn,
For to dandle in this arm.
On his arm and on his knee,
Bobby Shaftoe loves me!*

Bobby Shaftoe er stukket til søs,
med sølverspænder ved sit knæ.
Han kommer hjem og ægter mig,
Smukke Bobby Shaftoe!

Bobby Shaftoe er lys og smuk,
kæmmer glat sit gule hår;
Han er min egen til evig tid,
Smukke Bobby Shaftoe!

Bobby Shaftoe er høj og slank,
og altid net og nydeligt klædt.
Alle damer kigger efter ham,
Smukke Bobby Shaftoe!

Bobby Shaftoe får sig et barn
at vugge på sin egen arm.
På sin arm og på sit knæ,
Bobby Shaftoe elsker mig!

DR's KONCERTVIRKSOMHED STØTTES AF BLANDT ANDRE

A.P. MØLLER OG HUSTRU CHASTINE MC-KINNEY MØLLERS FOND TIL ALMENE FORMAAL
FONDATION CARIS
CARL NIELSEN OG ANNE MARIE CARL-NIELSENS LEGAT
AUGUSTINUS FONDEN
AAGE OG JOHANNE LOUIS-HANSENS FOND
BECKETT-FONDEN
KONSUL GEORGE JORCK OG HUSTRU EMMA JORCK'S FOND
DROST FONDEN
TOYOTA-FONDEN
WILHELM HANSEN FONDEN
VENNEFORENINGEN FOR DR's KOR OG ORKESTRE

Chef for DR Koncerthuset, Den Levende Musik og P2: Kim Bohr
Kunstnerisk leder for DR Vokalensemblet: Michael Emery
Producent: Peter Tönshoff
Produktionsleder: Cecilie Honoré
Lydproducer: Michael Emery
Musiktekniker: Ossian Ryner
Redaktør: Helle Kristensen
Design: DR Koncerthuset
Foto: Agnete Schlichtkrull
Tryk: DR Tryk

Det dufter lysegrønt af græs

Tekst: Carl David af Wirsén/Johannes Johansen
Melodi: Waldemar Åhlén

Det dufter lysegrønt af græs
i grøft og mark og enge.
Og vinden kysser klit og næs
og reder urtesenge.
Guds sol går ind
i krop og sind,
forkynder, at nu kommer
en varm og lys skærsommer.

Hør fugletungers tusindfryd
fra morgen og til aften!
De kappes om at give lyd,
der priser skaberkraften.
Hvert kim og kryb
i jordens dyb
en livsfryd i sig mærker
så høj som himlens lærker.

Ja, du gør alting nyt på jord,
en sommer rig på nåde.
Men klarest lyser dog dit Ord
af kærlighedens gåde.
Alt kød må dø,
hver blomst blir hø.
Når vissentørt står floret,
da blomstrer evigt Ordet.